

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

към Изложение на анализ
на експерт Галина Солакова

Определение № 207 от 8.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 12618/2017 г., II о
Производството е по реда на чл. 229 и сл. вр. чл. 160 АПК.

Е. Н. Б. - Вълканова обжалва Определение № 2230/10.10.2017 г. по адм. дело № 2594/2017 г. на Административен съд - Б., с което е оставена без уважение молбата ѝ за конституиране като заинтересована страна по делото, образувано по оспорване на Р. И. Р. срещу Решение № 2143/10.08.2017 г. на главен експерт при община Б. за оттегляне на разрешение за строеж на основание чл. 91, ал. 1 АПК.

В срока по чл. 232 АПК е постъпило възражение против частната жалба от Р. И. Р., административният орган не е изразил становище по нея.

Частната жалба е допустима и основателна.

1. Производството, приключило с решението за оттегляне на разрешението за строеж, е инициирано от оспорващата. С подаването на жалба до кмета на общината против РС тя е станала страна в административното производство - арг. чл. 27, ал. 1 АПК. Само това основание е достатъчно за признаване на качеството ѝ на заинтересована страна в делото по оспорването на решението - чл. 153, ал. 1 АПК, и съответно конституирането ѝ от съда е било дължимо и служебно - чл. 154, ал. 1 от кодекса. Атакуваният пред административния съд акт е благоприятен за частната жалбоподателка и затова процесуалното ѝ положение е на заинтересована страна - ответник по съдебното оспорване на титуляря на оттегленото РС.

2. Въпросът дали страната всъщност е заинтересована по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 3 ЗУТ е свързан не с допустимостта от участие в процеса по обжалване на акта по чл. 91, ал. 1 АПК, а с легитимацията ѝ да обжалва РС, която е от значение за преценката на процесуалните предпоставки на отзива, респ. на законосъобразността на решението. Съдът не е провел разграничение между различните основания за съществуването на правния интерес във всяка от двете хипотези. При обжалването на оттеглящия акт проверката за интереса се подчинява на общите правила на АПК, а специалната норма на чл. 149, ал. 2 ЗУТ е приложима само относно наличието на право да се оспори строителното разрешително.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

3. Неправилно съдът се е позовал и на конкретни актове на ВАС. Р. с тях въпроси са неотносими към правното положение на страната в разглежданата хипотеза.

Изложеното мотивира отмяната на обжалваното определение и връщането на делото за конституиране на оспорващата като заинтересована страна.

Воден от горното и на основание чл. 235 АПК, Върховният административен съд, състав на II отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 2230/10.10.2017 г. по адм. дело № 2594/2017 г. на Административен съд - Б. и ВРЪЩА делото на същия състав на съда за продължаване на съдопроизводствените действия с конституирането на Е. Н. Б. - Вълканова като заинтересована страна по делото.

Определението е окончателно.

**Определение № 14938 от 6.12.2017 г. на ВАС по адм. д. № 12822/2017 г.,
II о**

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 1 от АПК, образувано по частна жалба на С. С. И. срещу определение № 7175 от 18.10.2017 г. по адм. д. № 9650/2017 г. на Административен съд - С.-град. С доводи за незаконосъобразност на определението се претендира неговата отмяна със законните последици.

Ответникът не заявява становище в срока и по реда на чл. 232 от АПК.

Върховният административен съд, второ отделение, като взе предвид, че частната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 от АПК, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество - основателна по следните съображения:

С обжалваното определение, на основание чл. 159, т. 4 от АПК, административният съд е оставил без разглеждане жалбата на С. И. срещу заповед № РА50-396/20.06.2017 г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрен проект за изменение на плана за регулация на м. "ГГЦ Зона Г-13", кв. 714 - сливане на УПИ I-"за адм. сгр., магазин, общ. обслужване и подземни гаражи", УПИ II- "за адм. сгр., магазин и подземни гаражи" и УПИ III-"за адм. сгр., магазин, общ. обслужване, подземни гаражи и ТП", в нов УПИ, като се съвместяват регулационните линии с имотните граници и се отрежда за ПИ с идентификатор 68134.404.1 по одобрената кадастрална карта - УПИ I-1 "за магазин и ТП" и свързано с това изменение на улична регулация, изменение на план за застрояване на нов УПИ I-1 "за магазин и

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

ТП" съгласно приложен проект и приемане на работен устройствен план за нов УПИ I-1 "за магазин и ТП", и е прекратил производството по делото. Приел е, че жалбоподателят не е представил документи за собственост, които да докажат, че попада в кръга на заинтересувани лица по чл. 131 ЗУТ в производство по обжалване на изменение на подробен устройствен план.

Така постановеното определение е неправилно.

С разпореждане от 18.09.2017 г. съдът е оставил жалбата на С. И. без движение и му е дал задължителни указания за отстраняване на пороците по нея, чрез представяне на разписка за внесена държавна такса и представяне на доказателства по смисъла на чл. 149, ал. 2 ЗУТ, от които да е видно, че същият е заинтересовано лице. След като указанията не са изпълнени в цялост - представена е само разписка за платена държавна такса, съдът с разпореждане от 29.09.2017 г. отново указва на жалбоподателя да представи доказателства по смисъла на чл. 149, ал. 2 ЗУТ, които да обуславят правния му интерес от обжалване на процесната заповед.

След като в 7-дневния срок от оспорвания не са представени исканите доказателства, първоинстанционният съд е приел на основание чл. 159, т. 4 от АПК, във вр. чл. 131, ал. 1 ЗУТ, че за С. С. И. липсва правен интерес да иска отмяна на административния акт и е оставил жалбата без разглеждане.

Съдът не е установил правнорелевантните факти, относими към допустимостта на жалбата. За да бъде извършена преценка за наличие на правен интерес от оспорване на процесния акт и качеството на заинтересовано лице, съдът е следвало да събере доказателства за наличието на вещни права у оспорвания спрямо имотите-предмет на проекта, или съседните му, които се засягат от него, като ги установи точно. За целта е следвало да изиска и задължи частния жалбоподател да представи документи за собственост или за наличие на други вещни права върху имот - предмет на оспорения акт или съседните му, както и да посочи по какъв начин оспорения акт го засяга, по смисъла на чл. 131, ал. 1 ЗУТ, а не по чл. 149, ал. 2 ЗУТ. Последната разпоредба е относима към заинтересуваните лица в производство по издаване на разрешение за строеж от главния архитект на общината (района) или за отказа да се издаде такова, изброени изрично в ал. 2 от същия член, т. е. различен кръг от лица от този по чл. 131, ал. 1 ЗУТ.

При липсата на данни за посочените обстоятелства, поради допуснати от съда съществени нарушения на съдопроизводствените правила, изводът, че жалбата на частния жалбоподател е недопустима, на основание чл. 159, т. 4 от АПК, вр. с чл. 131, ал. 1 и 2, т. 1-4 от ЗУТ е неправилен.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

С оглед на изложеното, обжалваното определение следва да бъде отменено като незаконосъобразно и делото - върнато за продължаване на процесуалните действия.

Воден от горното Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 7175 от 18.10.2017 г. по адм. д. № 9650/2017 г. на Административен съд - С.-град и

ВРЪЩА делото за продължаване на процесуалните действия.

Определението е окончателно.

Определение № 10754 от 13.10.2016 г. на ВАС по адм. д. № 9631/2016 г.,

И л о

Производството е по Глава тринадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, образувано по частни жалби на В. А. Й. и И. С. Й. и на главния архитект на община Кюстендил против определение № 340/21.06.2016 г. по адм. д. № 259/2015 г. по описа на Административен съд-Кюстендил с молба за отмяната му като неправилно.

Върховният административен съд намира частните жалби процесуално допустими като подадени при наличие на предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 1 и чл. 230 АПК.

Първоинстанционното производство е образувано по оспорване, обективизирано в писмено възражение, на В. А. Й. и И. С. Й. срещу заповед № ДК-10-ЮЗР-147/24.09.2014 г. на началника на РДНСК Югозападен район, с която, издадена на осн. чл. 216, ал. 6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, по жалба на Г. С. Т. е отменен като незаконосъобразен изричен отказ на главния архитект на община Кюстендил за издаване на основание § 127 ПЗРЗИДЗУТ акт за узаконяване на строеж "Пристройка и надстройка на съществуваща жилищна сграда" находящ се в УПИ XV-4381,4382, кв. 207 по плана на гр. Кюстендил.

За да постанови прекратителното производството по делото определение, съдът е приел, че с обжалваната заповед с правно основание чл. 216, ал. 6 ЗУТ е отменен отказ за узаконяване на незаконен строеж, извършен в имот пл. № 4382, собственост на извършителя Терзийски, независимо от обстоятелството, че за този поземлен имот и имот пл. № 4381, собственост на оспорващите е отреден УПИ XV-4381,4382.

Частната жалба, подадена от В. А. Й. и И. С. Й. е основателна.

Незаконният строеж, чието е узаконяване по реда на § 127 ЗИДЗУТ е отказано, е извършен от заявителя по преписката Терзийски в УПИ XV-4381,4382, кв. 207 по плана на гр. Кюстендил, съсобствен между него и лицата

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Е. Е. Ф., В. А. Й. и И. С. Й. Предвид този безспорно установен в административното производство по издаване на обжалваната заповед факт, при липсата на данни за проведена процедура по § 8, ал. 2 ПРЗУТ, последните две лица са били активно легитимирани да оспорят заповедта по чл. 216, ал. 6 ЗУТ за отмяна на отказа за узаконяване, тъй като този акт е бил благоприятен за тях, доколкото обслужва правния им интерес за отстраняване в следствие на незаконния строеж от съсобствения имот.

Ето защо, обжалваното определение следва да бъде отменено като неправилно и делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по оспорването.

Частната жалба, подадена от главния архитект на община Кюстендил е неоснователна, тъй като правото му на оспорване срещу заповедта по чл. 216, ал. 6 ЗУТ е изрично отречено с действащата към датата на издаване на процесната такава разпоредба на чл. 215, ал. 5 ЗУТ, ред. ДВ бр. 87/2010 г. Независимо от това резултатът по частната жалба на В. А. Й. и И. С. Й. дава възможност за защита на тази страна в първоинстанционното производство.

Воден от горното, на основание чл. 221, ал. 2 вр. с чл. 236 АПК, Върховният административен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 340/21.06.2016 г., постановено по адм. д. № 259/2015 г. по описа на Административен съд Кюстендил и ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводството.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 6842 от 8.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 6379/2016 г., II

О

Производството е по реда на чл. 229 и сл. АПК, по частна жалба на "М. К. Г" АД София против определение № 2194/15.04.2016 г., постановено по адм. дело № 3823/2016 г. по описа на Административен съд София-град.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на определението поради нарушение на закона и се иска отмяната му.

Ответникът гл. арх. на СО взема писмено становище за основателност на жалбата.

Върховният административен съд, състав на второ отделение намира подадената в срока по чл. 230 АПК частната жалба за допустима, а разгледана по същество за основателна.

Пред административния съд е оспорен отказ на главния архитект на Столична да презавери разрешение за строеж. Съдът е оставил без разглеждане жалбата, прекратил е производството по делото и е изпратил

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

преписката на началника на РДНСК Югозападен район за разглеждане по компетентност на основание чл. 216, ал. 1 ЗУТ.

Съгласно чл. 153, ал. 5 ЗУТ /нова ДВ бр. 101/2015 г./, отказът за презаверка на разрешението за строеж се съобщава по реда на АПК на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2 и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 в 14-дневен срок от съобщаването. Нормата е процесуална, действа занапред и предвид липсата на преходна такава за уреждане на висящите производства следва да се приложи и по отношение оспорването на настоящия отказ.

Определението на Административен съд София-град следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Воден от изложеното и на основание чл. 235 АПК, Върховният административен съд, състав на второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2194/15.04.2016 г., постановено по адм. дело № 3823/2016 г. по описа на Административен съд София-град и

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Определение № 1374 от 9.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 768/2016 г., II о.

Производството е по реда на чл. 229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Югоизточен район (РДНСК-ЮИР), чрез процесуалния си представител юрк. Васил Динков, срещу определение № 2412 от 03 декември 2015 г., постановено по адм. д. № 2259/2015 г. по описа на Административен съд Бургас, с което е оставена без разглеждане жалбата на "Ибердрола Имобилиария Ригъл Естейт Инвестмънт" ЕООД, гр. София против отказ изх. № 53-01-1860 (1) от 29.10.2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 126 от 17.07.2009 г. (презаверено веднъж на 21.12.2012 г.) за строеж: "Жилищни сгради за сезонно обитаване и зони за обществено ползване - Зона "F" с 209 бр. апартаменти, подземен паркинг за 238 автомобила и три външни обекта, в това число и домови ВиК връзки" в ПИ 44094.3.954 по кадастралната карта на с. Лозенец, община Царево и е прекратено производството по делото.

В частната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на определението.

В срока по чл. 232 от АПК възражение не е постъпило.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред Административен съд Бургас е образувано по жалба на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД, гр. София против отказ изх. № 53-01-1860 (1) от 29.10.2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 126 от 17.07.2009 г. (презаверено веднъж на 21.12.2012 г.) за строеж: "Жилищни сгради за сезонно обитаване и зони за обществено ползване - Зона "F" с 209 бр. апартаменти, подземен паркинг за 238 автомобила и три външни обекта, в това число и домове ВиК връзки" в ПИ 44094.3.954 по кадастралната карта на с. Лозенец, община Царево. Съдът е приел, че делото не му е подведомствено и на основание чл. 216, ал. 1 ЗУТ е оставил жалбата без разглеждане, прекратил е производството по делото и е изпратил жалбата по компетентност на началника на РДНСК-ЮИР.

Определението е неправилно.

Съгласно чл. 153, ал. 5 от ЗУТ (ДВ бр. 101/2015 г.), в сила от 28.12.2015 г., отказът за презаверка на разрешението за строеж се съобщава по реда на АПК на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2 от ЗУТ и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 от ЗУТ в 14-дневен срок от съобщаването. Нормата е процесуална, действа занаяпред и предвид липсата на преходна такава за уреждане на висящите производства следва да се приложи и по отношение оспорването на настоящия отказ за презаверка на процесното разрешение за строеж.

С оглед горното обжалваното определение като неправилно ще следва да бъде отменено, а делото върнато на административния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД, гр. София против отказ изх. № 53-01-1860 (1) от 29.10.2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 126 от 17.07.2009 г.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2412 от 03 декември 2015 г., постановено по адм. д. № 2259/2015 г. по описа на Административен съд Бургас.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД, гр. София против отказ изх. № 53-01-1860

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

(1) от 29.10.2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 126 от 17.07.2009 г.

Определението е окончателно.

Определение № 1238 от 5.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 699/2016 г., II о

Производството е по реда на чл. 229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Югоизточен район (РДНСК-ЮИР), чрез процесуалния си представител юрк. Йоана Алексиева, срещу определение № 2417 от 03 декември 2015 г., постановено по адм. д. № 2256/2015 г. по описа на Административен съд Бургас, с което е оставена без разглеждане жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД със седалище гр. София против отказ с рег. № 53-01-1862/1/29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево и е прекратено производството по делото.

В частната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на определението.

В срока по чл. 232 от АПК възражение не е постъпило.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред Административен съд Бургас е образувано по жалба на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД със седалище гр. София против отказ с рег. № 53-01-1861/1/29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 111/09 октомври 2012 г., за строеж "Жилищни сгради за сезонно обитаване и зони за обществено обслужване - зона "Н", със 109 бр. апартаменти, подземен паркинг за 57 автомобила, паркинг за 36 бр. паркоместа и външен открит бар" в ПИ 44094.3.956 по кадастралната карта на с. Лозенец, община Царево. Съдът е приел, че делото не му е подведомствено и на основание чл. 216, ал. 1 от ЗУТ е оставил жалбата без разглеждане, прекратил е производството по делото и е изпратил жалбата по компетентност на началника на РДНСК-ЮИР.

Определението е неправилно.

Съгласно чл. 153, ал. 5 от ЗУТ (Нова - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), отказът за презаверка на разрешението за строеж се съобщава по реда на АПК на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2 от ЗУТ и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 от ЗУТ в 14-дневен срок от съобщаването. Нормата е процесуална, действа занапред и предвид липсата на преходна такава за

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

уреждане на висящите производства следва да се приложи и по отношение оспорването на настоящия отказ за презаверка на процесното разрешение за строеж.

С оглед горното обжалваното определение като неправилно ще следва да бъде отменено, а делото върнато на административния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД със седалище гр. София против отказ с рег. № 53-01-1862/1/29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 111/09 октомври 2012 г.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2417 от 03.12. 2015 г., постановено по адм. д. № 2256/2015 г. по описа на Административен съд Бургас.

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънт" ЕООД със седалище гр. София против отказ с рег. № 53-01-1862/1/29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево да презавери разрешение за строеж № 111/09 октомври 2012 г.

Определението е окончателно.

Определение № 1219 от 4.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 543/2016 г., II о

Производството е по чл. 130, ал. 4 от АПК, образувано по частна жалба на началника на РДНСК-Югоизточен район срещу определение № 2413 от 03.12.2015 г. по адм. д. № 2251/2015 г. по описа на Административен съд-Бургас. С доводи за незаконосъобразност се претендира отмяна на определението и връщане на делото за произнасяне по същество.

Ответникът не ангажира становище по частната жалба.

Върховният административен съд, второ отделение като взе предвид, че частната жалба е подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество - основателна, по следните съображения:

С обжалваното определение е оставена без разглеждане жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс" ЕООД против отказ на главния архитект на Община Царево да презавери Разрешение за строеж № 133/23.07.2009 г. и преписката е изпратена по компетентност на началника на РДНСК- Югоизточен район. Определението е мотивирано с идентичност на процедурата по презаверка на разрешението за строеж и тази по неговото

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

издаване и регламентиран опосреден контрол от РДНСК по чл. 153, ал. 3 във вр. с чл. 149, ал. 3 и чл. 216, ал. 1 от ЗУТ.

Определението е незаконосъобразно, с оглед новата разпоредба на чл. 153, ал. 5 ЗУТ / § 28 от ЗИД на ЗУТ, обн. бр. 101/22.12.2015 г. на ДВ, в сила от 29.12.2015 г./, съгласно която "отказът за презаверка на разрешението за строеж се съобщава по реда на АПК на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2 и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 в 14-дневен срок от съобщаването, т. е. пред съответния административен съд. Тази норма е процесуална, от което следва незабавното ѝ действие, включително и по отношение на висящите производства, тъй като липсва изрична преходна разпоредба в ЗИД на ЗУТ, обн. бр. 101/22.12.2015 г., която да урежда приключването им по досегашния ред.

Водим от горното Върховният административен съд, второ отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2413 от 03.12.2015 г. по адм. д. № 2251/2015 г. по описа на Административен съд-Бургас И

ВРЪЩА делото на Административен съд-Бургас за продължаване на процесуалните действия.

Определението е окончателно.

Определение № 1045 от 2.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 996/2016 г., П о

Производството е по глава тринадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)

Образувано по частна жалба на началника на РДНСК Югоизточен район, представляван от Албена Костова - главен експерт, юрист, против определение № 2327 от 23 ноември 2015 г. постановено по адм. дело № 2252/2015 г. по описа на Административен съд Бургас с молба за отмяната му като неправилно.

Ответникът, "Ибердрола Инмобилиария Ригъл Естейт Инвестмънтс" ЕООД не взема становище по основателността на частната жалба.

Върховният административен съд намира частната жалба за процесуално допустима като подадена от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване съдебен акт (чл. 130, ал. 4 АПК) и като я разгледа по същество, констатира:

Първоинстанционното производство е образувано по жалба на "Ибердрола Инмобилиария Ригъл Естейт Инвестмънтс" ЕООД срещу отказ рег. индекс 53-01-1863-/1/ от 29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево за презаверка на разрешение за строеж № 112 от 09 октомври 2012 г., за строеж "жилищни сгради за сезонно обитаване и зони за

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

обществено обслужване - зона "К" с 123 броя апартаменти, подземен паркинг за 70 автомобила, открит паркинг за 18 броя паркоместа, търговски павилион и домови В и К връзки" в ПИ 44094.3.514 по кадастралната карта на с. Лозенец, общ. Царево.

С обжалваното определение състав на Административен съд Бургас е прекратил производството по делото и на основание чл. 216, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е изпратил жалбата по компетентност на началника на РДНСК Югоизточен район.

Така постановеното определение е неправилно, но не по изложените в частната жалба основания.

Съгласно чл. 153, ал. 5 (нова ДВ бр. 101/2015 г.), в сила към настоящия момент, отказът за презаверка на разрешението за строеж се съобщава по реда на АПК на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2 и подлежи на обжалване по реда на чл. 215 в 14-дневен срок от съобщаването. Нормата е процесуална, действа занапред и предвид липсата на преходна такава за уреждане на висящите производства следва да се приложи и по отношение оспорването на настоящия отказ с дата 29 октомври 2015 г.

Воден от изложеното и на основание чл. 235 АПК, Върховният административен съд, състав на второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 2327 от 23 ноември 2015 г. постановено по адм. дело № 2252/2015 г. по описа на Административен съд Бургас и **ВРЪЩА** делото на същия съд и състав за разглеждане по реда на чл. 215 ЗУТ жалбата на "Ибердрола Инмобилиария Риъл Естейт Инвестмънтс" ЕООД срещу отказ рег. индекс 53-01-1863-/1/ от 29 октомври 2015 г. на главния архитект на община Царево за презаверка на разрешение за строеж № 112 от 09 октомври 2012 год.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Определение № 11871 от 10.11.2015 г. на ВАС по адм. д. № 12482/2015 г.,

П о

Производството е по чл. 229 и сл. АПК.

Образувано е по частна жалба Искра Спасова Величкова от гр. Варна, чрез адв. Кънчев като процесуален представител, против протоколно определение от 13.10.2015 г., постановено по адм. дело № 2546/2015 г. по описа на Административен съд - Варна. Излагат се доводи за незаконосъобразност на обжалваното определение и се претендира неговата отмяна.

Ответникът - началникът на РДНСК - Североизточен район не изразява становище.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Писмено възражение в срока по чл. 232 АПК е депозирано от останалите ответници.

Върховният административен съд, второ отделение, намира частната жалба за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 230 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения.

С обжалваното определение на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, първоинстанционният съд е спрял производството по делото до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по адм. дело № 10610/2015 г. на Върховния административен съд, образувано във връзка с обжалване на определение по ч. адм. дело № 1610/2015 г. на Административен съд - Варна.

За да спре производството по делото, образувано по жалба на Искра Спасова Величкова срещу заповед № ДК-10-СИР-40/21.07.2015 г. на началника на РДНСК-СИР, съдът е приел, че произнасянето на Върховния административен съд е с преюдициално значение относно съдебно-административното производство с предмет горесцитираната заповед, издадена в производство по чл. 216 ЗУТ, тъй като същата е издадена във връзка с указанията в обжалваното определение. При наличие на висящ спор пред ВАС относно законосъобразността на определението по ч. адм. дело № 1610/2015 г. първоинстанционният съд е намерил пречка за разглеждането на заявения пред него спор.

Обжалваното определение е неправилно.

С определение № 2273 от 1.07.2015 г. по ч. адм. дело № 1610/2015 г. на Административен съд - Варна е отменена заповед № ДК-10-СИР-21/26.03.2015 г. на началника на РДНСК-СИР, с която е прекратено производството, и преписката е върната на органа за продължаване на процесуалните действия по жалбата на частната жалбоподателка срещу РС № 37/21.03.2013 г. на главния архитект на район "Приморски" при община Варна. В мотивите на съдебния акт е прието, че тя има качеството на заинтересовано лице по чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ и поради невръчване на оспореното разрешение за строеж, жалбата ѝ не е просрочена. Това определение на основание чл. 216, ал. 5, изр. посл. ЗУТ не подлежи на обжалване, поради което е влязло в сила.

С оспорената в първоинстанционното производство заповед № ДК-10-СИР-40/21.07.2015 г. на началника на РДНСК-СИР е отхвърлена жалбата на Величкова срещу посоченото разрешение за строеж. За да приеме жалбата за допустима, органът се е позовал на определението по ч. адм. дело 1610/2015 г.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Подаването на частна жалба срещу това определение от заинтересованите в първоинстанционното производство лица не означава, че съдебният акт не е окончателен. При извършената служебна справка настоящият състав констатира, че образуваното по тази частна жалба във Върховния административен съд производство по адм. дело № 10610/2015 г. е за отмяна на влязлото в сила определение. При тези данни произнасянето по искането за отмяна не е с преюдициално значение спрямо спора в съдебно - административното производство с предмет законосъобразността на заповед № ДК-10-СИР-40/21.07.2015 г. на началника на РДНСК-СИР. Искането за отмяна е извънинстанционен способ за контрол върху влезли в сила съдебни актове и не обуславя висящност на съдебното производство.

Като е приел, че има образувано дело в друг съд, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора и е спрял на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК производството по делото, първоинстанционният съд е постановил неправилно определение, което следва да се отмени, а делото - да се върне на същия състав за продължаване на процесуалните действия по жалбата на Искра Спасова Величкова срещу заповед № ДК-10-СИР-40/21.07.2015 г. на началника на РДНСК-СИР.

По изложените съображения Върховният административен съд, второ отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.10.2015 г., постановено по адм. дело № 2546/2015 г. по описа на Административен съд - Варна.

ВРЪЩА делото на същия съд и състав за продължаване на процесуалните действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Изготвил:

Галина Солакова, съдия във ВАС